

Wiadomości krajowe.

Uwiedomienie

C. K. Rządu krajowego.

Ponieważ w obudwóch Xięstwach Multanach i Wołoszczyźnie spokój nazad przywrócono, więc ustale przyczyna obwieszczona pod dniem 20. Maia 1821 zakazu wywozu i przechodu ołowiu do tychże, a zatem pozwala się na nowo wywóz i przechód wspomnionego dopiero artykułu do Xięstw Multan i Wołoszczyzny z zachowaniem istniałych przepisów słowych.

Co w skutku listu prezydyałnego wysokiej Kamery nadwornej z dnia 27. Grudnia r. z. Nro. 51580 do powszechnej podaie się wiadomości.

Najisniejszy Pan naywyższą uchwałą z dnia 8. Grudnia 1823 i stósownie do przepisów naywyższego uniwersału z dnia 8 Grudnia 1820 nadać raczył Ignacemu Prückner, fabrykantowi fajek piankowych, w Wiedniu przy 7-licy Alsergasse zwaney pod Nrm. 124 mieszkaiaćemu, pięcioletni przywilę na wynalazek napuszczania wszystkich gatunków fajek piankowanych, bez różnicy czy takowe z masy twardej lub miękkiej, czyste lub nieczyste są, a to na sposób szczególny i wcale nowy, tudzież pozłacania i posrebrzania tychże, niemniej też i pomalowania wszystkimi farbami tak trwało, że nawet przy ściąganiu i napuszczaniu, ani z cieniowania, ani też z farby nie nie obędzie, a przytęm można jeszcze na nich jakikolwiek upodobalny rysunek umieścić.

— Z Wiednia d. 10. Marca. —

Przewozowy parowy statek Franciszek I. wypłynął z tąd d. 4go Marca o 11tey godzinie, minucie 15tey, a do Pestu przybył d. 6go o 11tey godzinie minucie 35tey po 21 godzinnej żegludze. Za dni kilka powróci pierwszy statek parowy i nadać będzie ruch nowym przewozowym okrętem Karolinie Augustie i Arcyksięciu Antoniemu.

Z Królestwa Czeskiego. — Gazeta Pragska donosi co następnie pod d. 4tym b. m.:

»Towarzystwo Pragskiej Szlachty i Ces. Król. Woyskowości dawaiało d. 24go, 26go i 28go Lutego r. b. w wieźdzalni Hrabiów Waldstejnów wielki powszechnie chwalony Karuzel, przeznaczoło doobody iego na wsparcie równie dobroczynnego iak ubogiego Instytutu Pragskich braci miłosierdzia. Dobroczynne to przedsięwzięcie wsparte zostało wspólnomyślnie nie tylko powszechnem uczestnictwem, ale i znakomitemi darami dostojnych przyjaciół ludzkosci, na których czele byli Xiążę Arcybiskup Pragski, Xiążę Biskup Passauski Hrabia de Thun i Rudolf Xiążę Kinsky, wreście ponieważ samo Towarzystwo z własney kieszeni zaspokoilo wielkie widowiska tego wydatki w Summie 3700 ZR. W. W. zyskała więc kassa wspomnionego Instytutu 8210⁹ ZR. W. W. i 3 Cz. Zł. w złocie, które niezwłocznie Instytutowi wydane zostały.«

Wiadomości zagraniczne.

Brazylia i Portugalia.

Goniec Londyński z d. 23go Lutego zawiera główną treść Konstytucyi ułożonej w Radzie Stanu na zasadach podanych przez Cesarza. Składa się z ośmiu tytułów i ze 179 artykułów, których istotne postanowienia brzmią następującym sposobem: »Cesarstwo Brazyljskie jest politycznym związkim wszystkich Brazyljskich obywateli. Składają oni wolny i niepodległy naród, który nie weydzie w żadne związki zasadam niepodległości przeciwne. — Forma Rządu jest sukcesyjonalna, konstytucyyna i reprezentacyyna Monarchia. Rządząca Dynastia jest Senhora Don Pedro Igo Cesarza i ciągłego obrońcy Brazylji. — Rzymsko-katolicko-apostolska religia jest religią Państwa. Pozwolono jest wyznawać i inne religia bez zewnętrnych obrządków. — Cztery jest władz politycznych uznanych od Konstytucyi, władza prawodawcza, moderująca, wykonawcza i sądowa. — Cesarz i główne Zgromadzenie (*Assambla general*) są Reprezentantami Brazyljskiego Narodu. — Naród obierć będzie wszelkie polityczne władze Cesarstwa — Główne Zgromadzenie składa się z dwóch izb,

z Izby Deputowanych i Senatorów, ostatnia nazywana będzie także Senatem. — Główne Zgromadzenie posiadać będzie moc następującą: 1.) Odbierać będzie przysięgę od Cesarza, Następcy Tronu, Rejenta, lub od Rejencyi. 2.) Wybierze Rejenta, lub Rejencyą i określi granice ich Rządów. 3.) Uzna Następcę Tronu zaraz na pierwszym posiedzeniu po jego narodzeniu. 4.) Mianować będzie opiekuna małoletniemu Cesarzowi w przypadku, gdyby oycieo żadnego mu w testamencie nie wybrał. 5.) Rozwiąże wątpliwości wynikające względem Następcstwa Tronu. 6.) Po śmierci Cesarza i podczas uwolnienia Tronu roztrząsać będzie jego rządy, znieść oraz wszelkie nadużycie, które pod jego panowaniem wkrasć się mogły. 7.) Obierze nową Dynastyą w przypadku wygaśnięcia panującej. 8.) Będzie dawać prawa, wyklądać je, lub zawieszać. 9.) Czuwać będzie nad Konstytucyą i nad korzyściami Państwa. 10.) Na rok każdy wyznaczy podatki, a wyznaczone rozdzieli. 11.) Każdego roku ustanowi także zwyczajną i nadzwyczajną potęgę lądową i morską w skutku zdania sprawy przelożonego od Rządu. 12.) Wojsku obcemu albo zezwoli wejść do kraju, lub do portów Państwa, albo zabroni. 13.) Upoważni Rząd do zaciągnięcia pożyczek. 14.) Wyznaczy środki na zaspokojenie długów Stanu. 15.) Urządzi Administracyą, lub sprzedaż dóbr narodowych. 16.) Tworzyć będzie urzędy, mianować urzędników i starać się o płacę dla nich. 17.) Rozporządzi bicie pieniędzy i oznaczy tychże wartość; urządzi miary i wagi. — Inne szczególności Konstytucyi mało się różnią od Konstytucyi Hiszpańsko-Portugalskich Stanów. — Deputowani obierani będą na lat cztery. Wybory mają dwa stopnie. Wszyscy obywatele Państwa głosować mogą na pierwszych zgromadzeniach wyborczych, wyjąwszy ubogich sług, Xięży, Officerów i małoletnich. Senatorów mianować będzie Cesarz z podanej mu od prowincjonalnych wyborczych Kollegiów troiakiej listy Kandydatów. Deputowani, którzy od Rządu przyjmą urzędy, podczas nowych wyborów opuszczeni będą. Do władzy modyfikującej (położoney wyżej, jako czwarta polityczna władza) należy mianować wyzręczonym sposobem Senatorów, główne Zgromadzenie zwoltywać sposobem nadzwyczajnym, sankcyjonować wyroki zgromadzenia, przeczco w prawa zamienione zostaną, główne Zgromadzenia odhładać na czas późniejszy, rozwiązywać Izbę Deputowanych, gdyby tego w przypadku wymagało dobro Państwa; obierać Ministrów, zawieszać władze rządowe i wydawać wyroki am-

nesty i łaski. — Ministrowie odpowiedzialni są za następujące wykroczenia i występki: 1.) Za zdradę Stanu; 2.) Przekupienie, oszukaństwo i zdzierstwo; 3.) za nadużycie władzy; 4.) za nieoschowywanie praw; 5.) za postępowanie przeciwne wolności i bezpieczeństwu obywateli, lub naruszające ich majątki. 6.) Za przywłaszczenie sobie krajowego majątku. — Radcy prowincjonalni i municypalni obierani będą od właścicieli dóbr ziemskich. — Ostatni (179ty) artykuł w 35ciu paragrafach wymienia obywatelskie i polityczne przywileje Brazylianów, między któremi znajduje się także prawo drukowania pism bez cenzury.

Wielka Brytania i Irlandya.

Na posiedzeniu Izby Niższej z d. 25go Lutego odczytane było zdanie sprawy Komisysy względem wniosku Kanclerza Izby Skarbowey, ażeby prowizyie płacone od długów krajowych zmniejszyć z 4 na pół czwarta. Zdanie sprawy zyskało pochwałę, a na wniosek Kanclerza Izby Skarbowey uchwaliła Izba, ażeby Mowca ogłosił jako uchwałę Izby, że albo od kapitałów mniejsze prowizyie pobierane będą, albo wypowiedziane zostaną.

Izba brała także pod rozwałę Układ tyuczcy się Austriackiej pożyczki i uchwaliła na wniosek Kanclerza Izby Skarbowey, ażeby pożyczka, którą Austria r. 1805 od Anglii zaciągnęła, po zapłaceniu przez pierwsze Mocarstwo pół trzecia miliona funt. szterl. uważaną była za znieioną zupełnie. Reszta pierwotnego Austriackiego długu przyłączona będzie do Angielskiego długu Stanu, który przeto samo o tyleż podwyższony zostanie.

W Izbie Niższej d. 26go Lutego zrobił Sir John Wrottesley zapowiedziany przez niego wniosek względem zaprowadzenia systemu dziesiątkowego w pieniądzech Angielskich. Podług jego planu miały być znieione szyllingi, pensy i półpensy i tylko fanty szterlingów, podwoyne szyllingi i farthingi powinny być w obiegu. Przeto 100 farthingów składałoby jeden podwoyny szylling, a 10 pod óynych szyllingów funt jeden. Z tego okazało się, że do przemienienia funta na farthinga lub przeciwnie nie potrzeba nic więcej, isk tylko 3 cyfny dodać lub odejąć po prawey stronie. Szanowny Baron przytoczył za przykład Francyją, mającą ze wszystkich krajów nasypleknieyszą i nasywygodnieyszą brzęczącą monetę.

P. Wallace uczynił uwagę, że każdą nowość należy przedsiębrać dopiero po dojrzałym rozwałę. Oświadczył, że byłoby daleko

potrzebniejszą rzeczą, pieniądze Anglii porównać z Irlandzkiemi.

Wniosek Sir Johna Wrottesleya został odrzucony.

Sir Jerzy Clerk żądał i otrzymał pozwolenie wniesienia bilu, by w Anglii zaprowadzona była jednakowa miara i waga.

Francya.

O wyborach Departamentowych pisze Gwiazda z d. 28. Lutego następujące szczegóły: »Z rojalistów obrano: W Departamencie Sekwany i Oizy: PP. Bertina de Vaux i de Fragniera; w Departamencie Sekwany i Marny: de Pintevilla (184 głosami przeciw Delafayettemu mającemu 152), Rollanda d'Erceville i de Brancourta; w Dep. Orny: Bouchera, de Lavallerego; w Depart. Niższey Sekwany: de Morcaunvego, Petou (285 głosami przeciw Alexandrowi de Lameth mającemu 236) Devilleria; w Dep. Aisny: d'Ahovilla; w Depart. Eury: de la Pature, de Vatismenila; w Dep: Oizy: Borela de Bratizel, Boularda (225 głosami przeciw Tronchonowi mającemu 182); w Dep. Yonny: de Bortina; w Dep. Sarthu: Regousta Ducherray; w Dep. Eury i Loiry: de Contarvela (268 głosami przeciw Bussonowi mającemu 203); w Dep. Loiretu: Blina de Bourdon, de Longuevego, Hoerna de Pomenne, Wiktora de l'Aigle; w Dep. Troyes: Mastona; w Dep. Orleansu: Crignona d'Auzouer; w Dep. Amiensu: Corneta d'Incourt; w Dep. Barnu sur Aube: Vandoeuvre. — Z liberalistów obrano w Departamencie Niższey Sekwany: Stanisł. Girardin (miał w Rouen ze 1400 głosów 800); w Dep. Aisny: Mechina w Soissons.

Taż sama Gazeta donosi o trzech nowych wyborach liberalnych Deputowanych, o P. Chariier, obranym w Valence, o Jenerale Thiers w Chalonie nad Saoną i o P. Humannu, obranym w Strasburgu. O dwóch ostatnich inżesmy wspominali dawniey. Ogłoszono 28 nowych rojalistycznych wyborów, między którymi najwiadomsze są nazwiska tych Deputowanych: Barthe - Labastide, de Marchengy, Maine de Biran, Durand - Durépaire, d'Anthez, Jenerał Dupont, Menard, Demoustier, de Thürmel (z Metz), Haas (z Belfort, miał 81 głosów; Gwiazda zapewnia, że jego współzapaśnik, P. d'Argenson, miał tylko głos jeden.) Dotąd wiadomo o 15 liberalnych, a o 201 rojalistycznych Deputowanych.

P. Delalot w Chalonie nad Marną, gdzie P. Royer - Collard był obrany, miał tylko 12 głosów.

O wyborach w pogranicznych Departamentach donosi list pisany d. 2. Marca z Departamentu Wyższego Renu: »Przyszłey Soboty zgromadzi się Departamentowe wyborne Kollegium Dep. Wyższego Renu w Kolmarze i dwóch jeszcze Deputowanych do Izby wybrać będzie. Z obu stron wielkie czynią zabieg, by zwycięstwo sobie zapewnić. Jenerał Montmarin jest najznakomitszym ministeryjalnym Kandydatem. Dowiadujemy się właśnie, że P. Koehlin zrzekł się kandydatury i że liberaliści usiłują utrzymać PP. d'Argensona i Bignona. Atoli wszystko nam dowodzi, że ich usiłowania mocny znajdą opór. — Podług listów ze Strasburga rojalistycznymi Kandydatami w wyborczém Kollegium Departamentu są tam: Jenerał Porucznik de Casex, Prezydent tamtejszego Departamentowego Kollegium i P. Barrois, Dyrektor Dóbr Koronnych. Oppozycya zaś oświadczyła się za PP. de Türkheim (synem), Badkier i Saglio, byłym Deputowanym lewéy strony, których podano za liberalnych kandydatów. — Mamy wiadomości o skutkach wyborów w Burgundyi, w Dep. Rhodanu i Dauphiné. W Dep. złotych pagórków (Côte d'Or) oddalono dotychczasowych Deputowanych, a na ich miejsce obrano Prezydentów Kollegiów wyborczych. W Depart. Saony i Ligery wypadły wybory z korzyścią stron obu. W wyborczém Kollegium Chalonu nad Saoną obrano liberalnego Kandydata Jen: Thiers. W Lugdunie było bardzo burzliwe zgromadzenie wyborcze. D. 26go Lutego jedno tylko Kollegium mogło ukończyć swoje czynności. Kandydat liberalny, P. Coudere, otrzymał większość głosów. W drugiem Kollegium z taką żywością rozprawiano o wyborach, że Prezydent d. 26. w. m. po południu musiał rozwiązać posiedzenie, nim jeszcze przystąpiono do wyboru. Czynności dnia tego ogłoszono formalnie za nieważne. D. 27. Lut. miały nastąpić nowe wybory. W obwodzie Villefranche, Dep. Rhodanu, obrano Prezydenta wyborczego Kollegium, a liberalny kandydat, Jenerał Lapoype, nie utrzymał się. W całym Delfinacie były wybory rojalistyczne; wszędzie obrane prezydujących w Kollegiach. W Maraylii obrano dotychczasowego Deputowanego P. Straforello. I w Warze odniesli rojalisci zupełne zwycięstwo. W Dep. Drome, były podzielone wybory. Między Deputowanymi obranymi do Izby Deputowanych postrzegano dwóch Francuzkich dyplomatyków umieszczonych za granicą, to jest: P. de la Moussaye, pełnomocnego Ministra Króla Francuzkiego na Kró. Bawarskim Dworze obranego w Dep. Północ-

nych brzegów i P. de Moustier, pełnomocnego Kr. Ministra w Szwaycaryi, obranego w Dep. Doubs.

Gwiazda czyni uwagę w iednym z ostatnich Numerów swoich, że błędnie podała nie dawno ilość Członków Izby Deputowanych; wszystkich Deputowanych powinno być 430, z tych 257 obrani będą od wyborczych okręgowych Kollegiów, a 172 od Kollegiów departamentowych.

Podług téżże Gazety, oprócz wiadomych już, obrano jeszcze na prowincyi następujących liberalistów: P. Gordifa w Bayeux; P. Boucharda Descarneaux w Pontoise; a P. Royer-Collarda w Epernay (157 głosami przeciw P. de St. Chamans mającemu tylko 109.) P. Terneaux, co tylko w Amiens obrany nie został. (Miał głosów 252, a przeciwnik jego P. Javelay 300.) Licząc Jenerata Foy trzy razy, wiadano dotąd tylko o 10ciu liberalnych wyborach. Gwiazda z d. 29. Lutego podaje wybory rojalistycznych w liczbie 103. Z tych następujący Deputowani są najsławniejsi: Hr. Salaberry (Blois), Josse Beauvoir, Vecqney, Jacquinet de Pampelune, Manrycy de Carman, Leroux de Chatelet, Durand de Lecours, Faure, Corbière, Garnier Dufongerais, Lizot, Merlin de Beaugrenier, de la Housstaye, Creuze, des Rotours, Seweryn de Lshourdonnaye i t. d.

Gwiazda z d. 1. Marca dodaje do wiadomych liberalnych wybranych trzech nowych, t. i.: P. Pasterreche obranego w Bayonnie, P. Devaux w Cher, i P. Choudera w Lugdunie, tak, że dotąd wiemy tylko o 13ciu liberalnych, licząc z wyzrzeszczonemi dziesięcioma.

Prywatne wiadomości dodają jeszcze do tych Jenerata Thiers, obranego w Chalons nad Saoną. — Do rojalistycznych dodaje Gwiazda siedm dziesiąt nowych, jest już wszystkich 173 z wymienionemi wyżey 103ma. Z tych najsławniejsi Deputowani są: PP. Benoist; Ravez i Goutier (obrani w Bordeaux), Dussumier-Fombrune, Hyla de Neuville, Doria, de Castelbajac i Ricard (obrani w Toulonzie); de Martignac, Baziere, Alexander de Noailles, Mestadier, de Frenilly, de Wencel, Leveque, Janhowitz, dwaj Chabrolowie, Chantereine, Beurepsaire, Pnymanrin, de Villele (w Villefranche). W Departamencie Wandeyshim obrano samych Rojalistów, a o Manuelu ani wspomniano nawet.

Wszystkie wiadomości, (donoszą z Departamentu Niższego Renu pod d. 1. Marca)

nadesłane nam z pogranicznych Francuzkich Departamentów o wyborach do nowéj Izby Deputowanych, zgadzają się w tém, że wszędzie one wypadły podług życzenia Ministrow i że liberalisci spodziewający się dla siebie pomyslnych skutków zupełnie oszukani zostali.

Takie wyborów skutki tém godniejsze są uwagi, ile że w wielu Departamentach Lotaryngii, szczególnie w Departamencie Menthy, Vogesów i Maasy, zawsze liberalisci we wszystkich wyborach wielką miewali przewagę. Nie wątpimy nawet, że i w głębi Francyi te same będą rezultaty.

P. Cambaceres rażony został niedawno apoplexyją. Mało jest nadziei, ażeby wyzdrowiał.

Sąd Kassacyyny wydał niedawno wyrok nie mało zatrudniający Paryżkich księgarzów i drukarzów; uchwalił bowiem, ażeby każdy drukarz zapłacił 5,000 franków kary, jeżeli w drukowanym exemplarzu dzieła jakiego niewymieni swojego nazwiska i pomieszkania i że to nie będzie mogło uwolnić go od kary, choć zerna, że całe wydanie nieetykane jeszcze znajduje się w rękach księgarza.

W ł o c h y.

Gazeta wychodząca w Malcie pisze, co następuje, pod d. 10. Lutego: »Przeszły Niedzieli d. 3. w. m. przybył do Malty Angielski główny Konzul przy Rządzie Algierskim, P. Mac-Donnal, z całą rodziną swoją na pokładzie fregaty Najada, dowodzonéj przez Kapitana Roberta Spencera. Wiadomo już czytelnikom, że nie dawno pomieszkanie wspomnionego Konzula zhanbione było w Algierze. Gdy Dey nie chciał dać zadosyćuczynie, o które imieniem swojego Rządu dopominał się Konzul, tenże na mocy wyższych rozkazów zdziób kazał herb z domu Konzulatury i odplynął. Stosownie do danych rozkazów postąpił sobie Kapitan Spencer po nieprzyjacielsku z korwetą Algierską i uderzył na nią zaraz po udaniu się na morze. Bryg Kamelepn towarzyszący Najadzie opanował ją zahaczeniem. Ponieważ była w złym bardzo stanie i zapędzoną została pod baterie wystawione już na brzegach/przeciw okrętom Angielskim, Kapitan Spencer nie brał ją z sobą, ale zaprowadził tylko na swój pokład iéy Rata (czyli dowódcę) i 17ciu Hiszpanów poymanych nie dawno w niewolę na brzegach Hiszpańskich. Ostatni przybyli szczęśliwie do Malty.